

Egentlig hørte jeg faktisk nogle signaler i den retning fra ministeren, men jeg hørte dem så sandelig ikke fra i hvert fald Venstres ordfører. Venstres ordfører koncentrerede sig jo i sit indlæg nærmest om 24-års-reglen, og den er sådan set ikke en del af forslaget. Der er slet ikke taget stilling til den, det er slet ikke den, forslaget handler om, så jeg vil håbe, at ministerens lidt mere fremkommelige formuleringer er et tegn på, at man faktisk godt kan se, at der skal ske mere, også i retning af nogle af de ting, der ligger i forslaget.

Et eksempel: Fordi der er lavet ét forskningsprojekt, behøver man jo ikke sige nej til flere forskningsprojekter. Det er lidt latterligt at høre, når det bliver sagt på den måde, at når vi har én bog, skal vi ikke have en til. Det er i hvert fald ikke et ordentligt argument, og problemet burde egentlig ikke kunne debatteres på det niveau.

Det andet spørgsmål, jeg vil sige noget om, er om straffeloven, som jeg synes er en ordentlig diskussion værd. Skal vi have en ny paragraf ind i straffeloven eller ej? Jeg synes, man skulle være ærlig og sige, at det kan da diskuteres. Det er jo ikke sådan, at nogen af os siger, at man ikke kan straffe for tvangsægteskab, for det kan man; det er klart nok. Men man skal jo vurdere, hvilket politisk signal der vil ligge i, at man fik det ind i straffeloven. Hvordan vil det blive oplevet, og hvordan vil en målrettet kommunikation i forbindelse med, at man indfører det i straffeloven, virke?

Jeg er sikker på, at det vil virke, hvis vi får en debat om det, indfører det i straffeloven og derefter informerer bredt i samfundet om det. Spørgsmålet er så, om flere vil blive straffet, hvis vi gør det. Der bliver ikke straffet nogen i dag, fordi man ikke rigtig har kunnet finde frem til nogen på det foreliggende grundlag, men jeg tror, det vil være et godt politisk signal, som jeg gerne vil være med til at gennemføre.

Så er der spørgsmålet om de brede oplysningsinitiativer. Hvis jeg skal være helt ærlig, tror jeg faktisk, at det er her, løsningen skal findes. Tænk på, hvad der er sket her i samfundet med hensyn til ændrede holdninger på en række områder i løbet af 30-40-50 år.

Det skal ikke være en del af et lovforslag, men det skal være en måde at illustrere spørgsmålet på. Hans Kirks »Fiskerne« beskriver nogle samfund, som for flere år tilbage på mange måder lignede de samfund, som nogle af vores indvandrere lever i. Der var en enorm stærk social kontrol og megen ufrihed til det enkelte menneske,

men det var et samfund af indfødte danskere, og hvad har ændret det? Uddannelse, oplysning, information og det, at man har kæmpet for at skabe et åbent samfund, som ikke lukker sig inde, men åbner sig udadtil. Jeg tror virkelig, der er meget mere at hente her, og jeg håber også, at ministeren vil interessere sig for det.

En sidste kommentar til 24-års-reglen, som forslaget altså ikke handler om. Det er synliggjort i dag, at en vigtig del af formålet med 24-års-reglen – måske den vigtigste – er at få færre udlændinge ind i landet og ikke at hindre tvangsægteskaber. Det synes jeg er en rimelig konstatering.

Kl. 16.35

Jeg vil sige her på falderebet, at der ikke er nogen, der kan sige, at reglen ikke har en positiv betydning for den diskussion, vi har, men spørgsmålet er: Vil man betale den pris? Det vil vi ikke. Det er klart, at der er nogle, der bliver hjulpet af, at vi har en 24-års-regel. Det ville være dumt at benægte det, og man kan jo også læse sort på hvidt, at der er nogle, der siger det. Men vi vil ikke betale prisen, og derfor er vi endnu mere indstillet på, at der skal ske en kraftig indsats efter de linjer, der er beskrevet i forslaget, og for den sags skyld også tages en række andre initiativer.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo reel snak, når man siger, at alle muslimske unge har glæde af reglen, fordi de slipper for tvangsægteskab, men at man ikke vil betale den pris, det faktisk er, at en masse andre mennesker bliver generet af 24-års-reglen. Det er fair nok, at hr. Steen Gade har det synspunkt.

Men jeg vil lige sige, at når der spørges, om reglen er indført for at hæmme tilstrømningen eller for at undgå tvangsægteskaber, kan man ikke stille det sådan op, for de to ting er jo sammenfaldende. Med 24-års-reglen slår man to fluer med ét smæk: Med hvert eneste tvangsægteskab, som forhindres, undgår man en ægtefællesammenføring. Det vil sige, at man undgår at få flere udlændinge hertil, samtidig med at man værner de unge mennesker mod at blive tvangs-gift, så de to ting er helt sammenfaldende.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jamen tvangsægteskaber eller i hvert fald stærkt arrangerede ægteskaber indgås jo også i dag. Det kan bare være, at parret ikke bor i Danmark,